

Publicerad 2020-05-14 10:55 av Ken Cassel

Hon står ensam i skuggorna dit solens strålar inte når

För där hon står är det mörkt så det förslår
Så ingen kan se henne stå där då ingen
heller kan se hur hon mår
Och kanske lika bra det då hon har både ett
och annat öppet sår som varar
Inte så vackert att titta på vad jag befarar
Men så är hon också inte heller en sådan där
petig liten tjej som i första taget håller på och
beklagat sig över små sår
Så istället står hon där i sin ensamhet med en
och annan liten tår över det som hände igår
Henns pojkvän var med om en svår trafikolycka
här intill häromdagen och bars sedan iväg ut
död på en bår
Så nu lägger hon ner ett fotografi vid motorvägen
på de båda två där de kramar om varann, så söta
och granna
Och det medan hon tänder upp några vackra ljus
i skuggorna bakom det stora trädet tillsammans
med några färggranna förtjusande blommor
Sedan så säger hon ledsamt och sorgligt till honom
med en darrande röst
Varför var du tvungen att gå?
Varför kunde du inte bara stanna kvar
Saknar dig så...

Hon står ensam i skuggorna dit solens strålar inte når!

Ken Cassel

14/5-2020

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten